

ninger, og jeg forstod ham saaledes, at han mente, at Loven virkede importregulerende. Dette kan jeg aldeles ikke erkende. Valutacentralens Bestyrelse blander sig ikke i, hvad Valutaen skal bruges til, og kan ikke gøre det. Den har ingen som helst Beføjelse til at virke importregulerende. Der har været en Lejlighed, hvor Bankerne ikke havde den fornødne Valuta til Raadighed, og hvor Valutacentralen ikke heller havde Mulighed for at skaffe Valuta til Stede, og hvor man altsaa foretog en Rationering af den tilstedeværende fremmede Valuta, og dette gik ud over Omraader, som jeg ogsaa syntes, det var lidet ønskeligt, at det kom til at gaa ud over: Indførsel af Foderstoffer og deslige, og det har straks fundet Paatale ogsaa fra Ministeriets Side. Men det er et Omraade, som Ministeriet ikke har noget som helst Herredømme over. Man har i sin Tid overladt Bankerne helt og holdent den saakaldte Kreditindskrænkning og har til Dato ikke villet forhandle om, at Bankerne skulde have en raadgivende Instans fra Rigsdagens eller Regeringens Side. Naar man selv har overgivet Bankerne Retten til denne importregulerende og kreditindskrænkende Virksomhed, maa man finde sig i, at det, man selv har anstiftet, nu og da ogsaa kan ramme en selv. Det er det, som er sket, Valutacentralen har intet som helst haft med den Foranstaltning at gøre, intet som helst. Naar det ærede Medlem Hr. Hedegaard ogsaa sagde noget om, at jeg havde lovet, at Erhvervslivet ikke skulde ødelægges, og han mente, at noget saadant alligevel var sket, maa jeg sige, at det er dog vist overdrevet, der kan neppe være Tale om, at der er sket nogen Ødelæggelse af Erhvervslivet. Der har været en Periode under den forrige Formands Ledelse af Valutacentralen, i hvilken der gennemførtes en skarp Foranstaltning i Retning af, at Valuta ikke kunde stilles til Raadighed til andet end det, som var forfaldet til Betaling. Dette ansaa Valutacentralen for at være nødvendigt under Hensyn til den ringe tilstedeværende Mængde af udenlandsk Valuta: og som det formentlig ikke er det ærede Medlem ubekendt, er netop denne strengere Bestemmelse i den senere Tid blevet lempet, hvad jeg allerede har omtalt. Denne og for-

skellige andre Bestemmelser er lempet af Hensyn til den utvivlsomt berettigede Indvending, som kunde gøres imod, at noget saadant fik en meget lang Varighed, hvis det var muligt at undgaa det.

Jeg skal fremdeles anbefale, at man gennemfører Lovforslaget, da det ellers vil betyde en Mangel ved den bestaaende Ordning, og jeg kan stadig ikke forstaa, at man, naar man mener, at Loven om Valutacentralen skal have Gyldighed til 31. Marts næste Aar, da mener at kunne undvære allerede fra 1. November det, som baade den forrige og den nuværende Bestyrelse for Valutacentralen anser for et nyttigt Led i Ordningen. Det kan dog neppe være hverken i Samfundets eller den danske Valutas Interesse, at en saadan Svækkelse skulde hidføres, som det vilde være at lade Loven bortfalde.

Jeg skal altsaa anbefale Gennemførelsen af Lovforslaget; hvis man vælger den omtalte Udvej: at lade Sagen gaa til et Udvalg, vil jeg dog henstille, at man i alt Fald snarest muligt skaffer Klarhed over, hvorvidt Sagen skal gennemføres eller ikke, og det skulde jeg egentlig tro, man kunde gøre uden at lade den gaa i Udvalg.

Hedegaard: Jeg har en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne. Naar det ærede Medlem siger, at Venstre har skiftet Standpunkt overfor selve Valutaloven, er det jo ikke rigtigt, derimod kan det vel nok siges, saaledes som det ogsaa allerede er sagt, at det konservative Folkeparti har skiftet Standpunkt, naar henses til den Stilling, det indtog, da det første Valutalovforslag blev vedtaget her i Tinget. Der er en Væsensforskel mellem selve Valutaloven og de her foreliggende Ændringsforslag eller de Tilføjelser, hvis Gyldighed her foreslaas forlænget.

Maa jeg dernæst sige, at jeg ikke skal blande mig i Debatten angaaende det Udtryk, det ærede Medlem Hr. Hendriksen brugte om Valutaraadet: Hemmelighedskræmmeri, men jeg vil gøre den Sidebemærkning, at jeg tror, det vilde være i høj Grad ønskeligt, om det, man her kalder Hemmelighedskræmmeri, blev praktiseret i større Omfang for Rigsdagsudvalgenes